

Dosarul nr. 2ra-1009/21

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) L. Ciubotaru

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) A. Pahopol, R. Pulbere, O. Cojocaru

Î N C H E I E R E

30 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Chișca Maxim
în interesele lui Ghețiu Radu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ceauș Viorel
împotriva lui Ghețiu Radu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de
judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2021,

c o n s t a ț ă :

La 07 mai 2019, Ceauș Viorel a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Ghețiu Radu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de
judecată (f.d. 2-3).

În motivarea acțiunii, Ceauș Viorel a menționat că la data de 22 aprilie 2016,
i-a dat cu împrumut lui Ghețiu Radu suma de 10 000 euro pe termen de o lună, fapt
pentru care ultimul a semnat o recipisă.

Reclamantul a reiterat că datoria nu i-a fost restituită, deși de nenumărate ori
i-a solicitat pârâtului executarea obligației asumate prin recipisa semnată.

Ceauș Viorel a solicitat încasarea de la Ghețiu Radu a sumei de 10 000 euro
cu titlu de împrumut și a cheltuielilor de judecată.

La 14 iunie 2019, Ceauș Viorel a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Ghețiu Radu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de
judecată (f.d. 31-32).

În motivarea acțiunii, Ceauș Viorel a menționat că la data de 19 iulie 2016, i-a
dat cu împrumut lui Ghețiu Radu suma de 6 000 euro pe un termen de o lună, fapt
pentru care ultimul a semnat o recipisă.

Reclamantul a invocat că datoria nu i-a fost restituită, deși de nenumărate ori
i-a solicitat pârâtului executarea obligației asumate prin recipisa semnată.

Ceaș Viorel a solicitat încasarea de la Ghețiu Radu a sumei de 6 000 euro cu titlu de împrumut și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 28 noiembrie 2019, s-au conexas într-o singură procedură cauzele civile (f.d. 27).

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 17 februarie 2020, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Ceaș Viorel.

S-a încasat de la Ghețiu Radu în beneficiul lui Ceaș Viorel suma de 16 000 euro cu titlu de datorie, echivalentul în lei moldovenești conform cursului valutar al Băncii Naționale a Moldovei, suma de 9 600 lei cu titlu de taxă de stat, suma de 180 de lei cu titlu de cheltuieli pentru înștiințare și suma de 5 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că Ceaș Viorel în baza recipiselor din 22 aprilie 2016 și 19 iulie 2016, a acordat lui Ghețiu Radu împrumut în sumă de 10000 euro și respectiv 6000 euro, iar ultimul s-a obligat să restituie sumele în cauză în termen de o lună.

Pârâtul Ghețiu Radu nu a executat în termenul indicat obligațiile asumate prin recipisele din 22 aprilie 2016 și 19 iulie 2016 și nu a restituit reclamantului Ceaș Viorel suma împrumuturilor în mărime de 10000 euro și 6000 euro.

Astfel, prima instanță a concluzionat că deoarece Ghețiu Radu nu a executat obligațiile asumate prin recipisele din 22 aprilie 2016 și 19 iulie 2016, care sunt contracte de împrumut, în temeiul art.867 alin.(1) din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019), acțiunea urmează a fi admisă, cu încasarea de la pârât în beneficiul lui Ceaș Viorel a sumei totale de 16 000 euro cu titlu de împrumut, echivalentul în lei moldovenești conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii.

Totodată, instanța de fond a stabilit că, prin ordinele de încasare din 09 august 2019 și 17 septembrie 2019, se confirmă că Ceaș Viorel a achitat CA „Constantin Tănase” onorariu pentru serviciile de asistență juridică în sumă de 5 000 lei, iar prin ordinele de încasare din 04 mai 2019 și 11 iunie 2019, se confirmă că Ceaș Viorel a achitat taxa de stat la depunerea cererilor de chemare în judecată în mărime de 9 600 lei.

La fel, prin chitanța din 21 ianuarie 2020, se confirmă că Ceaș Viorel a suportat cheltuieli pentru înștiințarea pârâtului în mărime de 180 de lei.

Prin urmare, instanța de judecată a concluzionat că deoarece acțiunea este întemeiată, pârâtul Ghețiu Radu urmează să compenseze lui Ceaș Viorel cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat achitată la depunerea acțiunilor în mărime de 9 600 lei, cheltuieli de asistență juridică în mărime de 5 000 lei și cheltuieli pentru înștiințare în mărime de 180 de lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2021, s-a respins apelul declarat de Ghețiu Radu, reprezentat de avocatul Chișca Maxim și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 17 februarie 2020.

La 16 aprilie 2021, prin intermediul oficiului poștal, avocatul Chișca Maxim a declarat în interesele lui Ghețiu Radu recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă.

Recurentul Ghețiu Radu, în motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, precum și faptul că au interpretat în mod eronat legea.

La fel, a menționat că hotărârile judecătorești sunt nemotivate, având la bază o argumentare incertă, neavând putere de convingere.

În acest sens a specificat că instanța de apel și-a însușit argumentarea expusă de apelant fără a fi dată apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu materialul probator reținut de prima instanță, precum și cu normele de drept ce reglementează raportul juridic în cauză.

La 26 mai 2021, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, fiind recepționat de către Ceauș Viorel conform avizului de recepție (f.d. 175).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 19 ianuarie 2021, iar la 18 februarie 2021, decizia motivată a instanței de apel a fost expediată prin intermediul poștei electronice în adresa avocatului Chișca Maxim.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 16 aprilie 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform

secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de avocatul Chișca Maxim în interesele lui Ghețiu Radu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Chișca Maxim în interesele lui Ghețiu Radu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari